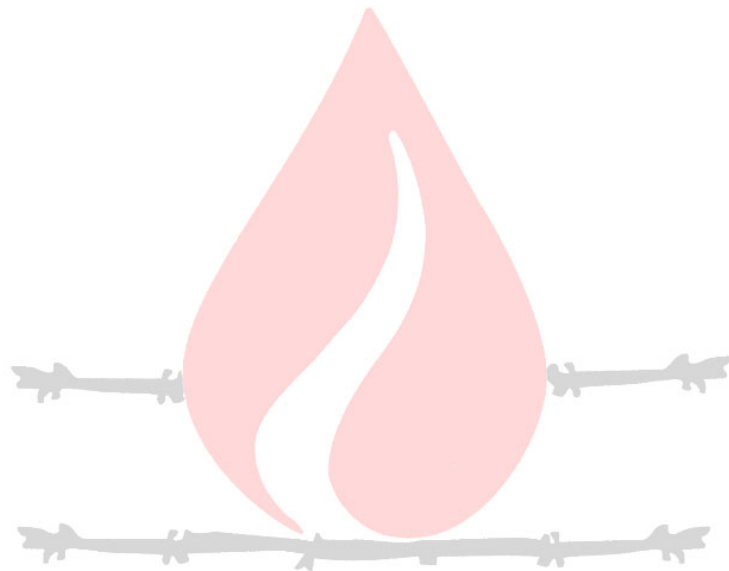

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

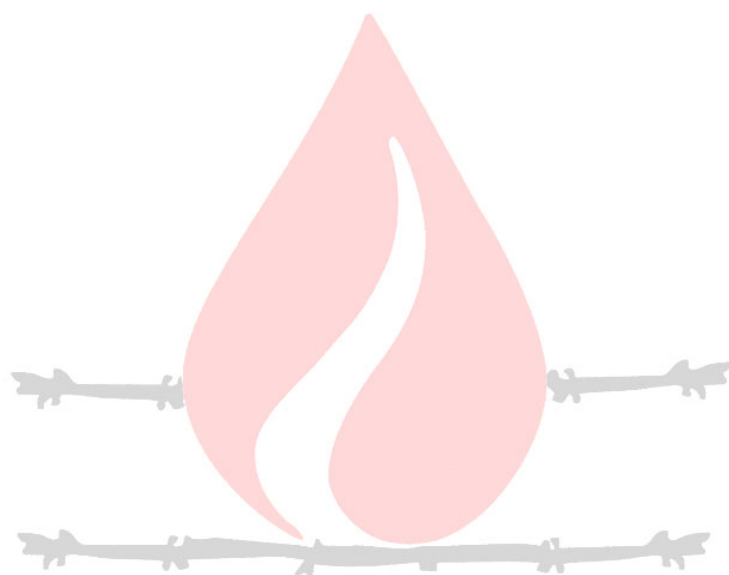

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

نگاهی به تحولات حقوق بشری هلند و استرالیا (۷ ماه نخست سال ۱۳۹۸)
گزارش راهبردی ۹۸ / ۶۸

آذرماه ۱۳۹۸

۹۸۰۹۰۶۸

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای هلند و استرالیا و موارد نقض حقوق بشر از سوی این دولت‌ها در سایر کشورها، در سال ۲۰۱۹ میلادی بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست‌آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱ و بر مبنای تقسیم‌بندی موضوعی، مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

* هلند

• تحولات حوزه پناهجویی و مهاجرت

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز سه‌شنبه ۲۳ مهرماه ۱۳۹۸، در خصوص لزوم ممانعت به عمل آوردن دولت هلند از اخراج یک مترجم افغانی تبار از این کشور. محورهای مهم این گزارش به صورت خلاصه به شرح زیر است:

(الف) صدور بیانیه از سوی سازمان عفو بین‌الملل، مبنی بر درخواست از دولت هلند، جهت متوقف ساختن روند اخراج یک مترجم افغانی تبار - مترجمی که در خدمت ارتش آمریکا بوده - با توجه به به‌مخاطره افتادن زندگی وی در صورت استرداد وی به افغانستان؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

^۱ روزنامه ایندپندنت (Independent)؛ شبکه خبری بی.بی.سی (BBC.Com)؛ دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ شبکه خبری یورونیوز (Euronews)؛ مرکز آمریکا برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین (Americans for Democracy & Human Rights in Bahrain (ADHRB)؛ خبرگزاری رویترز (Thomson Reuters Foundation)؛ خبرگزاری آناتولی (Anadolu Agency)؛ شبکه خبری الجزیره (Aljazeera)؛ روزنامه گاردین (The Guardian)؛ دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل (Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR)؛ خبرگزاری اسوشیتدپرس (Associated Press)؛ شبکه خبری ای.بی.سی (ABC (Australian Broadcasting Corporation)؛ کمیسیون حقوق بشر استرالیا (Australian Human Rights Commission) و شبکه خبری اس.بی.اس (SBS News).

ب) خاطرنشان کردن تناقض استرداد اجباری شهروندان افغانستانی به کشورشان با موازین حقوق بین‌الملل و حقوق بشر، با توجه به فقدان امنیت در این کشور، به‌ویژه برای مترجمان نیروهای نظامی و مواجه بودن آن‌ها با مخاطراتی، چون مرگ، ناپدیدشدگی و شکنجه؛

ج) ابراز شگفتی سازمان عفو بین‌الملل از اقدام مقامات هلند به رد تقاضای پناهجویی این شهروند افغانی‌تبار: گفتنی است که برای حفاظت از جان این شهروند افغانستانی از وی تنها با حرف «اف» نام برده شده است؛

د) اشاره به ناگزیر شدن این مترجم به فرار به کشور هلند در سال ۲۰۱۵ میلادی، پس از ۱۳ سال فعالیت برای ارتش آمریکا، با توجه به دستگیری وی توسط گروهی معتقد به ارتکاب او به جاسوسی؛

ه) باید خاطرنشان کرد که رد تقاضای این پناهجو و تلاش برای استرداد وی حاکی از آن است که چگونه سیاست نظام پناهندگی ظالمانه هلند، جان مردم را بی‌دلیل در معرض خطر قرار می‌دهد؛

۲- انتشار گزارش از سوی مرکز آمریکا برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین^۲، در روز پنج‌شنبه ۳ مردادماه ۱۳۹۸، در خصوص ارزیابی میزان پایبندی هلند به «میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی». نکات قابل ذکر این گزارش عبارت‌اند از:

الف) مشارکت مرکز آمریکا برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین، در یک‌صد و بیست و ششمین جلسه کمیته حقوق بشر سازمان ملل، در ژنو، در رابطه با بررسی وضعیت هلند، ضمن ارائه ارزیابی خود در خصوص میزان پایبندی این کشور به «میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی»، با تمرکز بر موضوع استرداد علی محمد الشویخ^۳ به بحرین؛

^۲ گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل‌بازایی در لینک:

[https://www.amnesty.org/en/latest/news/2019/10/netherlands-do-not-force-afghan-
interpreter-back-to-danger/](https://www.amnesty.org/en/latest/news/2019/10/netherlands-do-not-force-afghan-interpreter-back-to-danger/)

^۳ Americans for Democracy & Human Rights in Bahrain (ADHRB)

^۴ Ali Mohamed al-Showaikh

ب) اشاره به ارائه درخواست پناهندگی از دولت هلند، از سوی علی محمد الشویخ، پس از شرکت در تظاهرات مسالمت‌آمیز سال ۲۰۱۱ میلادی در بحرین و ناگزیر شدن او به فرار از کشور به دلیل فعالیت‌های سیاسی برادر خود؛

ج) اقدام دولت هلند به رد درخواست پناهندگی این شهروند بحرینی، همچنین مخالفت آن با تقاضای وی مبنی بر استرداد او به هر کشوری، به‌استثناء بحرین و سرانجام بازگرداندن الشویخ در اکتبر سال ۲۰۱۸ میلادی به کشورش و مورد بازداشت قرار گرفتن بی‌درنگ وی؛

د) اشاره به ناگزیر شدن این زندانی به امضاء اعتراف‌نامه، پس از ناپدیدشدگی به مدت ۱۱ روز و تحمل شکنجه، همچنین محکومیت او به تحمل حبس ابد و پرداخت جریمه نقدی، در فوریه سال ۲۰۱۹ میلادی، بر اساس قوانین ضد تروریسم بحرین، ضمن از دست دادن تابعیت خود؛

ه) باید خاطرنشان کرد که دولت هلند - آگاه به وضعیت وخیم حقوق بشر در بحرین - با استرداد الشویخ به این کشور، ضمن به مخاطره افکندن زندگی وی و قرار دادن او در معرض رفتارهای غیرانسانی و تحقیرآمیز، مرتکب نقض بسیاری از مفاد میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی شده است.^۹

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

• تحولات حوزه نژادپرستی

۱- انتشار گزارش از سوی روزنامه ایندپندنت، در روز پنج‌شنبه ۳۰ آبان ماه ۱۳۹۸، در خصوص تظاهرات فعالان مخالف نژادپرستی در خیابان‌های شهر لاهه هلند، در اعتراض به ورود شخصیت فصلی و سنتی «سیاه چهره» یا «پیت سیاه». موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

^۹ گزارش مرکز آمریکا برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین. قابل‌بازایی در لینک:

<https://www.adhrb.org/2019/06/adhrb-submits-report-on-ali-alshowaikhs-unlawful-return-to-bahrain-ahead-of-the-netherlands-review-at-the-human-rights-committee/>

الف) اشاره به سنت مردم هلند برای جشن گرفتن روز ۵ دسامبر (۱۴ آذرماه) به عنوان روز «سن نیکلاس» و ورود سن نیکلاس به شهرهای هلند، در هفته‌های پیش از این روز، جهت توزیع شیرینی و شکلات میان مردم و به همراه پیشکاری سیاه، ملقب به «سیاه چهره» یا «پیت سیاه»؛

ب) اشاره به اقدام شهروندان سفیدپوست به سیاه کردن صورت، گذاشتن کلاه گیس فردار و برجسته و قرمز کردن لب‌هایشان جهت ایفاء نقش شخصیت «پیت سیاه»: اما این سنت در سال‌های اخیر موجب برانگیختن مباحثات و گاه برخوردهای خشونت‌بار شده است؛

ج) اشاره به اقدام هزاران نفر از شهروندان این کشور در سال جاری، به اعتراض به اجرای این سنت و برگزاری تظاهرات در شهر لاهه و دیگر شهرهای هلند؛

د) اشاره به درخواست مکرر سازمان ملل از دولت هلند جهت ملغی کردن تمامی جشن‌های برخورد از جنبه‌های نژادپرستانه، پیش از ایام کریسمس و درعین حال عدم موضع‌گیری دولت هلند در این زمینه؛

ه) اشاره به نتایج نظرسنجی جدید در این رابطه، مبنی بر تمایل ۵۹ درصد از مردم این کشور به حفظ سنت «پیت سیاه» و اظهارات ۲۶ درصد از آن‌ها، مبنی بر لزوم تغییر تدریجی آن؛

و) گفتنی است که حدود ۱۵ درصد از جمعیت ۳,۱۷ میلیون نفر هلند را که برای قرن‌های متمادی یکی از قدرت‌های استعمارگر جهان به شمار می‌آمد، اقلیت‌های قومی تشکیل می‌دهند؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

۲- انتشار گزارش از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر، در روز دوشنبه ۱۵ مهرماه ۱۳۹۸، در خصوص درخواست خانم ای. تندای آچیومی^۷، گزارشگر ویژه سازمان ملل، از هلند جهت رعایت بیشتر برابری و مدارا در این کشور. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

^۶ گزارش روزنامه ایندپندنت. قابل بازیابی در لینک:

<https://plink.ir/xbsgf>

^۷ E. Tendayi Achiume

(الف) صدور بیانیه از سوی گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه اشکال معاصر نژادپرستی، تبعیض نژادی، بیگانه‌هراسی و دیگر موارد نابردباری، پس از بازدید یک‌هفته‌ای وی (از ۸ تا ۱۵ مهرماه) از هلند، مبنی بر درخواست جهت رعایت بیشتر برابری و بردباری در این کشور، ضمن استقبال از تعهدات این پادشاهی در قبال رعایت مساوات و مقابله با تبعیض؛ (ب) اشاره به به‌شمار آمدن متداوم افراد سفیدپوست و غربی‌تبار، به‌عنوان هلندی‌های واقعی، به‌رغم وجود برخی قوانین و اتخاذ برخی سیاست‌ها و باوجود گذشت قرن‌های متمادی و عدم برخورداری سایر گروه‌های نژادی و قومی، ازجمله آفریقایی و آسیایی‌تبارها، از این مزیت - اگرچه که آن‌ها نیز شهروند این کشور به‌شمار می‌آیند؛ (ج) اشاره به به‌شمار آمدن دین اسلام در فضای سیاسی کشور، به‌عنوان دینی، ذاتاً مخالف و در تناقض با هویت ملی این کشور و نظام لیبرال دموکراسی آن، همچنین ارتقاء میزان احساسات اسلام‌ستیزانه در سطح جامعه - که از نتایج آن می‌توان به ممنوعیت پوشیدن برقع، به‌منظور مورد هدف قرار دادن زنان مسلمان اشاره کرد؛ (د) اشاره به وجود قطب‌بندی‌های شدید در فضای سیاسی کشور و در جریان بودن روند آشکاری از عدم بردباری و گفتمان تبعیض‌آمیز، حتی در بالاترین سطوح سیاسی؛ (ه) اشاره به افزایش قابل‌توجه مخاطرات مربوط به استرداد پناهجویان و مهاجران بر اساس اقدامات دولت در این زمینه، همچنین میزان گفتمان‌های انزجارپراکنانه در قبال حقوق مدنی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی پناهجویان و اعمال تبعیض علیه اقلیت‌های نژادی و قومی در زمینه‌های تحصیلی، درمانی و مسکن؛ (و) گفتنی است که، خانم آچیومی از دولت این کشور درخواست نمود تا به تحکیم رهبری خود در دفاع از برابری، عدم تبعیض و جامعیت‌گرایی پرداخته و در این راه ضمن معرفی تاریخ استعمار و برده‌داری در مقاطع آموزشی، با نابردباری‌ها و جزم‌اندیشی‌های نژادی مقابله کند.^۸

^۸ گزارش دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر، قابل‌بازبینی در لینک:

• تحولات حوزه تروریسم

- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز جمعه اول آذرماه ۱۳۹۸، در خصوص موظف نبودن دولت هلند به مشارکت در بازگرداندن فرزندان اعضای گروه تروریستی داعش - مستقر در اردوگاه‌های شمال سوریه - بر اساس رأی دادگاه تجدیدنظر این کشور. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

الف) منجر شدن این حکم به لغو رأی مثبت دادگاهی دیگر به بازگرداندن ۵۶ کودک به هلند و درعین‌حال، تأکید آن بر ناگزیر نبودن دولت این کشور به صدور مجوز ورود برای مادران این کودکان؛

ب) اشاره به اظهارات مقامات دولت هلند در این زمینه، مبنی بر احتمال منجر شدن خارج کردن کودکان بدون مادرانشان - که احتمالاً همچنان تهدید امنیتی به شمار می‌آیند - به افزایش نارضایتی‌ها در میان اعضاء خانواده؛

ج) اشاره به اظهارات مقامات سازمان ملل مبنی بر لزوم اقدام تمامی دولت‌ها به پذیرش مسئولیت شهروندان خود، مگر در صورت قرار داشتن این شهروندان تحت پیگردهای قانونی در سوریه، بر اساس موازین بین‌المللی؛

د) گفتنی است که، وزیر خارجه بریتانیا در روز اول آذر، اعلام کرد که شماری از فرزندان اعضاء بریتانیایی داعش که در جنگ سوریه گرفتار شده‌اند، به بریتانیا بازگردانده می‌شوند. پیش‌ازین نیز شماری از کشورهای دیگر، از جمله فرانسه، دانمارک، نروژ و قزاقستان کودکانی را که والدین آن‌ها برای حمایت از داعش به سوریه سفر کرده بودند، به کشورهایشان بازگرداندند.^۹

^۹ گزارش شبکه خبری بی.بی.سی، قابل بازیابی در لینک:

• تحولات حوزه مداخله در امور کشورهای دیگر

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز چهارشنبه ۲۲ آبان ماه ۱۳۹۸، در خصوص افشاگری رسانه‌ها در مورد نقش هلند در حمله مرگبار سال ۲۰۱۵ میلادی به عراق، پس از ۴ سال سکوت این کشور در این زمینه. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

(الف) سرانجام اذعان وزیر دفاع هلند، در روز سه‌شنبه ۱۴ آبان ماه و پس از افشاگری رسانه‌های این کشور، به آگاهی کامل از نقش آن در حمله به عراق در ماه ژوئن سال ۲۰۱۵ میلادی و پیامدهای این حمله؛

(ب) اشاره به انجام حمله مزبور توسط هواپیمای اف - ۱۶ این کشور به شهری در ۲۰ کیلومتری جنوب شرقی موصل، در راستای حمله به نیروهای داعش و کشته شدن دست‌کم ۷۰ تن از غیرنظامیان عراقی، بر اثر آن؛

(ج) اشاره به قصد نیروی هوایی هلند از انجام این حمله، جهت مورد هدف قرار دادن کارخانه ساخت مواد منفجره در این منطقه و منجر شدن حمله مزبور به انفجار این ادوات، تخریب مناطق اطراف کارخانه و کشته شدن ده‌ها تن از شهروندان عراقی؛

(د) اشاره به اقدام نیروهای نظامی هلند در ماه سپتامبر سال ۲۰۱۵ میلادی، به مورد هدف قرار دادن مجدد شهر موصل و کشتن ۴ تن از اعضاء یک خانواده و خشونت

(ه) گفتنی است که دولت هلند همچنان به نقش‌آفرینی در این حمله و کشتن چند تن از غیرنظامیان اذعان ننموده و در ۴ سال اخیر نیز عدم شفافیت خود در این رابطه را با توسل به بهانه لزوم حفظ «امنیت عملیاتی» توجیه کرده است.^{۱۰}

^{۱۰} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2019/11/13/new-revelations-dutch-role-deadly-iraq-attack>

۲- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری رویترز، در روز شنبه ۸ تیرماه ۱۳۹۸، در خصوص انتقاد اگنس (آنیس) کالامار، گزارشگر ویژه سازمان ملل، از اقدام ملکه هلند به ملاقات با محمد بن سلمان. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) مورد انتقاد قرار گرفتن ملکه هلند از سوی گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه اعدام‌های فرا قضایی، به دلیل ملاقات با محمد بن سلمان، ولیعهد سعودی، در حاشیه اجلاس سران جی ۲۰ در اوزاکای ژاپن، همچنین مورد سرزنش قرار گرفتن وی از سوی قانون‌گذاران هلندی؛

ب) اشاره به به‌شمار آمدن عدم طرح موضوع قتل جمال خاشقجی، روزنامه‌نگار سعودی روزنامه واشنگتن‌پست، از سوی ملکه هلند با ولیعهد عربستان و سکوت وی در این زمینه، «بسیار ناامیدکننده‌تر» از اقدام او به دیدار با محمد بن سلمان، از نگاه گزارشگر ویژه سازمان ملل؛

ج) اشاره به تأیید بی‌درنگ خبر مزبور از سوی رسانه‌های داخلی هلند، ضمن اذعان به «ضرورت داشتن» ملاقات ملکه ماکسیم با ولیعهد عربستان، با توجه به بر عهده داشتن میزبانی آتی اجلاس سران ۲۰ در سال ۲۰۲۰ میلادی؛

د) اشاره به اقدام نادر نمایندگان پارلمان هلند به مورد انتقاد قرار دادن دیدار ملکه با بن سلمان، ضمن تأکید بر ضرورت بحث و بررسی در این زمینه در جلسه آتی پارلمان در روز دوشنبه ۱۰ تیرماه؛

ه) گفتنی است که حتی یکی از قانون‌گذاران هلندی تا به آنجا پیش رفت که در حساب کاربری توئیتر خود نوشت: «مقام مسئول تدارک این دیدار مسلماً نه درکی از مفهوم دیپلماسی داشته و نه روابط عمومی حسنه».^{۱۱}

^{۱۱} گزارش خبرگزاری رویترز. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.reuters.com/article/us-netherlands-queen-saudi/dutch-queen-criticized-over-meeting-with-saudi-prince-idUSKCN1TU0P8>

• تحولات حوزه خشونت داخلی

– انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز شنبه ۲۰ مهرماه ۱۳۹۸، در خصوص اقدام پلیس هلند به بازداشت ۱۳۰ تن از کنشگران محیط‌زیست، مبنی بر:

الف) تجمع راهپیمایان عضو کارزار موسوم به «شورش انقراض» یا «شورش علیه انقراض»، در روز شنبه در مرکز شهر آمستردام، در پاسخ به فراخوانی جهانی، به منظور درخواست از سیاستمداران کشور جهت ممانعت به عمل آوردن از تخریب گسترده محیط‌زیست؛

ب) اشاره به اقدام معترضان به به همراه آوردن قایقی مزین به شعارهایی علیه تغییرات آب و هوایی و اقلیمی، به مرکز شهر و قرار دادن آن روی پل معروف بلاوبروگ در برابر ساختمان شهرداری؛

ج) اشاره به صدور بیانیه از سوی پلیس آمستردام، مبنی بر ناگزیر شدن مأموران به مداخله و بازداشت برخی از معترضان، با توجه به عدم برخورداری آن‌ها از مجوز و اقدام‌شان به ایجاد اختلال در روند آمدوشد در شهر؛

د) گفتنی است که با بازداشت ده‌ها تن از راهپیمایان در روز شنبه، شمار کل کنشگران بازداشت‌شده در هلند از ابتدا هفته گذشته تاکنون به ۲۰۰ نفر رسیده است.^{۱۲}

• تحولات حوزه اسلام‌هراسی از قربانیان خشونت

– انتشار گزارش از سوی خبرگزاری آناتولی ترکیه، در روز دوشنبه ۳۰ اردیبهشت‌ماه ۱۳۹۸، در خصوص تحت فشار بودن مسلمانان هلند، به دلیل اعتقادات دینی‌شان، بر اساس اظهارات دکتر اینک واندرواک، پژوهشگر دانشگاه لیدن و یکی از نویسندگان کتاب «مساجد آماج حملات». نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

^{۱۲} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

الف) افزایش حملات اسلام‌هراسانه طی سال‌های اخیر، ازجمله حملات اخیر به مساجد این کشور؛

ب) اشاره به اقدام مؤسسه مطالعات امور دینی هلند، به نشر کتاب «مساجد آماج حملات»، با همکاری ۱۲ تن از اساتید دانشگاهی، پژوهشگران و وکلا، در راستای مقابله با این روند؛

ج) اشاره به تلاش نویسندگان این کتاب، جهت ارتقاء آگاهی عمومی درباره مسئله اسلام‌هراسی، در میان مردم و سیاستمداران، با توجه به آمار ناخوشایند حمله به مساجد در این کشور - به‌طور متوسط ۲۵ حمله در سال؛

د) اشاره به معیوب و ناکافی بودن روند پیگرد قضایی و مجازات عاملان حملات ۲۰ سال اخیر و عدم اقدام سیاستمداران به نشان دادن واکنش‌های لازم در قبال حملات اسلام‌ستیزانه^{۱۳}.

* استرالیا

• تحولات حوزه پناهجویی و مهاجرت

۱- انتشار گزارش از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز جمعه

۱۵ آذرماه ۱۳۹۸، در خصوص لغو قوانین مربوط به انتقال پناهجویان بیمار به مراکز درمانی

استرالیا. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) ابراز ناامیدی روپرت کولویل^{۱۴} از اقدام دولت استرالیا به لغو قوانین مربوط به لزوم انتقال پناهجویان و مهاجران بیمار از بازداشتگاه‌های مستقر در جزایر خارج از این کشور به مراکز درمانی آن، جهت دریافت مراقبت‌های درمانی؛ پزشکی؛

^{۱۳} گزارش خبرگزاری آناتولی ترکیه. قابل بازیابی در لینک:

<https://plink.ir/0p69J>

^{۱۴} Rupert Colville

ب) یادآور شدن درخواست کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل، از اعضای پارلمان استرالیا، به هنگام دیدار خود از این کشور، مبنی بر ضرورت عدم لغو این قانون – که به گفته وی در قبال برخی از فرآیندها و سیاست‌گذاری‌های سخت‌گیرانه مهاجرتی دولت در بازداشتگاه‌های مستقر در جزایر ساحلی، پیشرفتی انسانی به شمار می‌آمده است؛

ج) ابراز نگرانی در خصوص پیامدهای این سیاست و منجر شدن آن به محرومیت تمام و کمال افراد محبوس در بازداشتگاه‌های ساحلی از مراقبت‌ها و خدمات درمانی و به مخاطره افتادن زندگی آن‌ها؛

د) تأکید بر ضرورت تصمیم‌گیری در این زمینه از سوی متخصصان و کارشناسان پزشکی و نه سیاستمداران، ضمن برشمردن این تصمیم به‌عنوان اقدامی ظالمانه، غیرانسانی و غیرالزامی؛

ه) یادآور شدن مرگ ۱۲ تن از پناهجویان ساکن بازداشتگاه‌های جزایر نائورو و پاپوا گینه نو و در حقیقت اثبات ناکارآمدی نظام پزشکی استرالیا در این زمینه پیش از به تصویب رسیدن قوانین انتقال افراد بیمار به این کشور، ضمن اشاره به منجر شدن تصویب قانون مذکور در ماه مارس سال جاری میلادی به نجات جان بیش از ۱۰۰ پناهجو و مهاجر و

و) اشاره به منجر شدن لغو مجدد این قانون به ناگزیر شدن پناهجویان ساکن این جزایر به بازگشت به روند اتخاذ اقدامات حقوقی جهت دریافت مراقبت‌های پزشکی لازم – روندی طولانی‌مدت، هزینه‌بر و غیر الزامی برای نظام قضایی و دادگاه‌های استرالیا و پدید آمدن درد و رنج بیشتر برای پناهجویان^{۱۰}

Organization for Defending Victims
of Violence

۲- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز دوشنبه ۶ آبان ماه ۱۳۹۸، در خصوص ماهیت و شرایط ظالمانه و مخرب بازداشتگاه‌های مهاجرتی در استرالیا. نکات مهم این گزارش به شرح زیر است:

^{۱۰} انتشار گزارش دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=25396&LangID=E>

الف) انتشار گزارش از سوی کمیسیون حقوق بشر استرالیا، تحت عنوان «استفاده از زور در بازداشتگاه‌های مهاجرتی»^{۱۷} مبنی بر پرده برداشتن از شرایط ناگوار، ظالمانه و تنبیهی این بازداشتگاه‌ها؛

ب) اشاره به نادیده انگاشته شدن حقوق و شأن انسانی پناهجویان در صدد کسب حمایت این کشور، ضمن تأکید بر عدم ارتکاب آن‌ها به جرم و جنایت؛

ج) اشاره به اقدام مأموران این بازداشتگاه‌ها به دستبند زدن به زنان، کودکان و افراد مبتلا به معلولیت‌های جسمی و روحی و البته فاقد سوابق رفتارهای خشونت‌آمیز، همچنین افراد نیازمند به دریافت مراقبت‌های پزشکی؛

د) اشاره به موارد دیگری از رفتارهای ظالمانه جاری در این اردوگاه‌ها، ازجمله:

- اعمال بی‌مورد خشونت از سوی مأموران، ازجمله استفاده آن‌ها از ماسک و سلاح‌های سنگین به هنگام انتقال گروه‌های متشکل از خانواده‌های مهاجران؛
- اقدام خودسرانه مأموران به انجام عملیات انتقال پناهجویان از بازداشتگاهی به بازداشتگاه دیگر، بدون هشدار قبلی؛

- محروم ساختن افراد بیمار از دسترسی به مراقبت‌های پزشکی و درمانی؛
- زندانی کردن مهاجران و پناهجویان گاه بیش از ۴۰۰ روز به‌طور متوسط و گاه به‌صورت نامحدود، بدون توجه به عواقب مخرب این اقدام برای سلامت جسم و روان آن‌ها^{۱۸}؛

۳- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز پنج‌شنبه ۲۵ مهرماه ۱۳۹۸، در خصوص خودکشی یک پناهنده افغانستانی پس‌ازانتقال از جزیره مانوس^{۱۸} به استرالیا. محورهای گزارش مذکور عبارت‌اند از:

^{۱۷} Use of force in immigration detention

^{۱۸} گزارش روزنامه گاردین. قابل‌بازیابی در لینک:

<https://www.theguardian.com/commentisfree/2019/oct/28/our-immigration-detention-system-is-cruel-and-damaging-by-its-very-nature>

^{۱۸} لازم به ذکر است که اردوگاه پناهجویان در جزیره مانوس یکی از مکان‌هایی است که دولت استرالیا آن را به منظور اجراء سیاست سختگیرانه در مورد پناهجویان و اسکان پناهجویان در مدت رسیدگی به درخواست پناهندگی آنان در اختیار گرفته است. اردوگاه پناهجویان در مانوس ابتدا در سال ۲۰۰۱ میلادی گشایش یافت، سپس در سال ۲۰۰۸ بسته شد و مجدداً در

الف) اقدام سید میرویس روحانی ۳۲ ساله، دارای مدرک پزشکی از چین - که گفته شده از مشکلات روانی رنج می‌برده - به خودکشی، با پریدن از اتاق هتل خود در شهر بریزبن، دو سال پس از انتقال از جزیره مانوس به استرالیا برای درمان؛

ب) اشاره به گزارش وزارت کشور استرالیا، مبنی بر اقدام مقامات این کشور به اعمال محدودیت برای تردد وی در شهر؛

بریزبن و در نظر گرفتن محل خاصی برای سکونت او؛

ج) اشاره به حضور او در بازداشتگاه پناهجویان در جزیره مانوس، به مدت ۴ سال، پیش از انتقال به استرالیا در سال ۲۰۱۷ میلادی؛

د) اشاره به سکونت داشتن والدین این شهروند افغانستانی در لندن و تلاش پدر وی در سال ۲۰۱۶ میلادی، به آزاد کردن فرزندش از بازداشتگاه جزیره مانوس و رد شدن درخواست وی، به دلیل برخورداری سید میرویس روحانی از سن بالای ۱۸ سال؛

ه) اشاره به بیانیه یک نهاد حامی پناهندگان در سیدنی، مبنی بر به شمار آوردن آقای روحانی به عنوان هشتمین پناهجوی پایان داده به زندگی خود و برخوردار از تجربه اقامت در جزیره مانوس؛

و) اشاره به اظهارات علیرضا پیرهادی، پناهجوی دیگر و همخانه سید میرویس روحانی در مانوس، مبنی بر ناگزیر شدن میرویس به مصرف داروهای قوی به دلیل ابتلا به اختلالات شدید روحی و روانی و سرانجام منتقل شدن او به استرالیا، به دلیل رو به وخامت نهادن وضعیت وی: گفتنی است که علیرضا پیرهادی نیز به دلیل شکستگی جمجمه در حمله خبرساز به پناهجویان اردوگاه مانوس در سال ۲۰۱۷ میلادی، به استرالیا منتقل شده بود؛^{۱۹}

سال ۲۰۱۲ میلادی گشایش یافت. در سال ۲۰۱۶ میلادی دیوان عالی پاپوآ گینه نو نگهداری افراد در این محل را به منزله مجبوس کردن آنان بدون محاکمه و حکم قضایی دانست و به علت مغایرت این اقدام با موازین حقوق بشر و قانون اساسی این کشور، دستور تعطیلی آن را صادر کرد. در سال ۲۰۱۷ میلادی به ساکنان این اردوگاه گفته شد که می‌توانند به اردوگاه مشابهی در جزیره نائورو بروند، به عنوان پناهجو یا پناهنده در پاپوآ گینه نو بمانند، به کشورشان بازگردند یا کشور دیگری، از جمله کامبوج را برای پناهندگی بپذیرند. برخی پناهجویان در این جزیره دست به خودکشی زدند، از جمله حامد شمشیری‌پور، پناهجوی ۲۸ ساله ایرانی که به زندگی خود پایان داد.

^{۱۹} گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

۴- انتشار گزارش از سوی دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز سه‌شنبه ۱۶ مهرماه ۱۳۹۸، در خصوص سخنرانی خانم میشل باچله، رئیس این دفتر، در کمیسیون حقوق بشر استرالیا در شهر سیدنی. محورهای این گزارش به شرح زیر می‌باشد:

الف) ضرورت اقدام دولت استرالیا به عقب‌نشینی از سیاست‌های خود در قبال پناهجویان و مهاجران محبوس در بازداشتگاه‌های برون‌مرزی این کشور؛

ب) تأکید بر عدم ارتکاب این پناهجویان به جرم و جنایت، ضمن اشاره به کودکان محبوس در بازداشتگاه‌های واقع در جزایر نائورو و مانوس و قرار داشتن آن‌ها در معرض حبس‌های طولانی‌مدت، نامحدود و غیرقابل پیگیری؛

ج) تأکید بر قرار گرفتن مهاجران و پناهجویان بیمار در شرایط وخیم جسمی و روحی، با توجه به اقدام دولت استرالیا به اتخاذ موضعی در زمینه لغو قانون انتقال اضطراری این پناهجویان به مراکز درمانی واقع در شهرهای این کشور؛

د) اشاره به انتقاد این مقام سازمان ملل از رویکرد مقامات استرالیا در قبال جوامع بومی، ضمن اشاره به محبوس بودن سالانه حدود ۶۰۰ کودک کمتر از ۱۴ سال در زندان‌های مخصوص جوانان، در سراسر این کشور - که هفتاد درصد آن‌ها را بومیان استرالیا تشکیل می‌دهند؛

ه) اشاره به درخواست خانم باچله از مقامات استرالیا جهت، اتخاذ اقدامات بیشتر در راستای ایجاد جامعه‌ای آزاد و مبتنی بر برابری و مساوات، به‌ویژه در قبال زنان، با توجه به مواجهه بودن این بخش از اقشار جامعه با معضلاتی چون، تفاوت در میزان دستمزدها، اعمال تبعیض در محیط‌های کاری و همچنین آزارهای جنسی؛

و) گفتنی است که خانم باچله در زمان دیکتاتوری آگوستو پینوشه، در دهه هفتاد میلادی، از شیلی به استرالیا گریخت و در این کشور زندگی کرد. وی پس از گذشت چند سال به شیلی بازگشت و به‌عنوان نخستین رئیس‌جمهور زن این کشور برگزیده شد؛^{۲۰}

<https://www.bbc.com/persian/afghanistan-50082016>

^{۲۰} گزارش دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=25112&LangID=E>

۵- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز یکشنبه ۳۱ مردادماه ۱۳۹۸، در خصوص لایحه جدید دولت استرالیا مربوط به انتقال پناهجویان بیمار، مبنی بر: (الف) انتقاد از لایحه جدید دولت استرالیا در رابطه با ایجاد تغییر در زمینه نقل و انتقال پناهجویان بیمار ساکن جزایر پاپوا گینه نو و نائورو به این کشور، با توجه به پیامدهای جدی جسمی و روحی این تغییر برای آنها؛

(ب) اشاره به قوانین جاری در این زمینه، از جمله لزوم انتقال پناهجوی بیمار و خانواده وی به استرالیا در صورت تشخیص دو یا چند دکتر مبنی بر نیاز وی به رسیدگی پزشکی اضطراری، با توجه به عدم وجود امکانات کافی در این جزایر؛

(ج) اشاره به مفاد لایحه جدید - ارائه شده از سوی پیتر داتن^{۲۱}، وزیر کشور استرالیا - مبنی بر سلب شدن این امکان از پناهجویان با توجه به تعیین دولت و نهادهای دولتی به عنوان نهاد حائز صلاحیت جهت تشخیص لزوم انتقال بیمار به این کشور؛

(د) اشاره به فراهم آمدن امکان بازگرداندن پناهجویان به جزایر پاپوا گینه نو و نائورو، پس از دریافت درمان‌های لازم، برای دولت، بر اساس این لایحه؛

(ه) همچنین، باید خاطرنشان کرد که با تصویب لایحه مزبور دولت استرالیا می‌تواند انتقال بیماران به این کشور را برای ماه‌ها و حتی سال‌ها به تأخیر انداخته و سلامت آنها را با مخاطرات جدی مواجه سازد^{۲۲}؛

۶- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری اس.بی.اس استرالیا، در روز جمعه ۱۸ مردادماه ۱۳۹۸، در خصوص قصد دولت استرالیا برای اعمال سخت‌گیری در روند بررسی‌های مربوط به سوء پیشینه مهاجران. محورهای گزارش مذکور عبارت‌اند از:

(الف) به شمار آمدن استرالیا در زمره کشورهای برخوردار از دشوارترین سیاست‌ها در قبال مهاجران و اخراج آنها در میان کشورهای جهان، در صورت تصویب و اجرای تغییرات جدید؛

²¹ Peter Dutton

²² گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2019/08/23/australia-retain-emergency-medical-care-refugees>

ب) اشاره به اقدام دولت استرالیا به اخراج ۴۶۰۰ تن از مجرمان خارجی از کشور طی شش سال گذشته و درعین حال قصد آن برای فراتر رفتن از این محدوده و اخراج برخی از متخلفان محکوم نشده به تحمل حبس، از کشور؛

ج) اشاره به سخت‌گیرانه‌تر بودن مفاد لایحه جدید دولت، برای افراد مقیم استرالیا برای مدت‌زمان طولانی، مانند شهروندان نیوزیلند و پناهندگان، با توجه به عدم اقدام دولت به ارائه سازوکاری جهت برخورد با متخلفان واقعی و تهدید آن‌ها؛

د) اشاره به مردود به شمار آمدن خودکار پرونده دارندگان روادید در استرالیا و درعین حال مرتکب به جرائمی، مانند ضرب و شتم - که حداکثر مجازات آن تحمل دو سال حبس است - حتی در صورت عدم محکومیت آن‌ها به تحمل حبس، بر اساس تغییرات جدید؛

ه) اشاره به اقدام دیوید کولمن، وزیر مهاجرت استرالیا، به معرفی این لایحه، باهدف تقویت روند بررسی‌های مربوط به سوء پیشینه افراد: گفتنی است که در سال ۲۰۱۴ میلادی نیز دولت این کشور دست به اعمال تغییراتی در قوانین مهاجرتی زد که بر اساس آن بتواند شهروندان غیر استرالیایی را که به دلیل ارتکاب به جرمی به حداقل ۱۲ ماه زندان محکوم شده‌اند، را از کشور اخراج کند؛

و) اشاره به پیامدهای تغییر مذکور، ازجمله اخراج بیش از ۱۰۰۰ شهروند نیوزیلندی از استرالیا و استرداد آن‌ها به کشورشان در فاصله سال‌های ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۸ میلادی: این تصمیمی بود که خانم جاسیندا آردن، نخست‌وزیر نیوزیلند، از آن به‌طور مکرر، به‌عنوان «پیامدی مخرب» برای روابط میان کشورش و استرالیا یاد کرده است؛

۷- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری اسوشیتدپرس، در روز دوشنبه ۷ مردادماه ۱۳۹۸، در خصوص تجمع صدها تن از پناهجویان و مهاجران معترض به سیاست‌های مهاجرتی دولت استرالیا، در مقابل پارلمان این کشور در شهر کانبرا. نکات قابل ذکر این گزارش عبارت‌اند از:

الف) تلاش معترضان جهت جلب توجه افکار عمومی به آینده مبهم پیش روی بسیاری از پناهجویان در این کشور و سیاست دولت آن مبنی بر، صدور روادید موقت به جای روادید حمایتی دائمی؛

ب) اشاره به تشکیل یافتن اکثر جمعیت معترضان از پناهجویان و مهاجرانی از کشورهای عراق، سریلانکا، سودان، سومالی، ایران و حتی مسلمانان قوم روهینجای میانمار؛

ج) اشاره به به اجرا درآمدن سیاست صدور روادید موقت برای پناهجویان، هم‌زمان با روی کار آمدن دولت محافظه‌کار در انتخابات سال ۲۰۱۳ استرالیا و در راستای بازداشتن پناهجویان از ورود به این کشور با قایق؛

د) اشاره به برخوردار شدن تنها بخشی از پناهجویان از شرایط لازم برای دریافت روادید حمایتی دائمی - پناهجویانی که با قایق وارد استرالیا نمی‌شوند؛

ه) گفتنی است که اسکات موریسون، نخست‌وزیر استرالیا، از دیدار با هیأتی از نمایندگان این معترضان در پارلمان خودداری نمود، این در حالی است که دو قانون‌گذار حزب مخالف کارگر با نمایندگان این معترضان گفتگو کردند^{۲۳}؛

۸- انتشار گزارش از سوی کمیسیون حقوق بشر استرالیا، در روز چهارشنبه ۲۶ تیرماه ۱۳۹۸، در خصوص وضعیت نزدیک به ۳۰ هزار پناهجوی ساکن این کشور. محورهای مهم این گزارش به صورت خلاصه به شرح زیر است:

الف) انتشار گزارشی جدید مبنی بر درخواست از دولت استرالیا جهت بهبود بخشیدن به نظام حمایتی خود در رابطه با پناهجویان، با ایجاد تغییر و تحولات ضروری در این زمینه؛

ب) اشاره به تمرکز یافتن گزارش مزبور بر وضعیت پناهجویان وارد شده به خاک این کشور از پیش از ژانویه سال ۲۰۱۴، با توجه به تغییرات سیاسی و حقوقی ایجاد شده در این رابطه، از سال ۲۰۱۲ میلادی؛

^{۲۳} گزارش خبرگزاری اسوشیتد پرس. قابل بازیابی در لینک:

ج) اشاره به رو به وخامت نهادن شدید شرایط زندگی و سلامت روان پناهجویان، به دلیل بروز تأخیرهای طولانی مدت در روند بررسی پرونده‌ها و عدم حمایت دولت از ابتدایی‌ترین نیازهای پناهجویان و ازاین‌رو، مواجه شدن آن‌ها با مخاطراتی چون، خودکشی؛

د) اشاره به توصیه‌های لازم در زمینه ضرورت حمایت دولت استرالیا از حقوق انسانی این پناهجویان، متمرکز بر محورهایی چون:

- لزوم بهبود فرآیند تعیین و شناسایی افراد، به عنوان پناهجو؛
 - لزوم حمایت از افراد برخوردار از روایید موقت، جهت ممانعت از بی‌خانمان شدن آن‌ها؛
 - لزوم حمایت دائم از پناهجویان؛
 - لزوم بررسی معضلات خانواده‌های جداشده از یکدیگر؛
 - لزوم بررسی تداوم مخاطرات حبس پناهجویان؛
- ه) این در حالی است که، به گزارش شبکه خبری ای.بی.سی، در روز چهارشنبه ۱۹ تیرماه، با توجه به گزارش‌های دریافتی از سوی سازمان ملل، مبنی بر بروز موارد مکرر نقض حقوق بشر علیه پناهجویان، در بازداشتگاه‌های استرالیا، قرار است «کمیته فرعی پیشگیری از شکنجه این سازمان» از این کشور بازدیدی موشکافانه به عمل آورد؛
- و) این تصمیم پس از آن اتخاذ شد که گزارش‌هایی مبنی بر اقدام مأموران مهاجرتی به نگاهداری کودکان حتی ۱۰ ساله در بازداشتگاه‌های بزرگسالان و سلول‌های انفرادی برای مدت زمان طولانی، منتشر شد؛

ز) گزارش‌هایی مبنی بر غریان کردن کودک بومی مبتلا به ناتوانی ذهنی در بازداشتگاه بریزین و یا نگاهداری دختران نوجوان در سلول مردان متعرض جنسی؛

ح) گفتنی است که پس محکومیت شدید این اقدامات در سطح ملی، مقامات کوئینزلند، تمامی کودکان محبوس در بازداشتگاه‌های امنیتی پلیس در شهر بریزین را، به بازداشتگاه‌های کودکان انتقال دادند؛^{۲۴}

^{۲۴} گزارش کمیسیون حقوق بشر استرالیا. قابل بازیابی در لینک:

۹- انتشار گزارش از سوی کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل، در روز سه‌شنبه ۲۸ خردادماه ۱۳۹۸، در خصوص درخواست از دولت استرالیا جهت انجام رسیدگی‌ها و مراقبت‌های پزشکی برای پناهجویان و مهاجران. نکات قابل ذکر این گزارش عبارت‌اند از:

(الف) اقدام گروهی از کارشناسان و گزارشگران ویژه سازمان ملل به درخواست از دولت استرالیا، جهت تحت مراقبت درمانی قرار دادن بی‌درنگ ۸۰۰ پناهجو و دیگر مهاجران ساکن اردوگاه‌های پناهندگی مستقر در جزایر این کشور، همچنین فراهم آوردن امکان انتقال افراد نیازمند به دریافت کمک‌های پزشکی اضطراری به استرالیا؛

(ب) ابراز نگرانی عمیق کارشناسان سازمان ملل، در مورد گزارش‌های دریافتی مبنی بر اقدام برخی از پناهجویان این اردوگاه‌ها به خودزنی و خودکشی، به‌ویژه پس از انتخابات فدرال استرالیا و رو به وخامت نهادن وضعیت سلامت جسمی و روحی ساکنان این بازداشتگاه‌ها؛

(ج) اشاره به انکار دغدغه‌های کارشناسان سازمان ملل از سوی مقامات دولت استرالیا و اقدام به بازگشایی بازداشتگاه مهاجران در جزیره دورافتاده «کریسمس» - بازداشتگاهی فاقد هرگونه امکانات پزشکی و درمانی - در پاسخگویی به این نگرانی‌ها؛

(د) همچنین به گزارش روزنامه گاردین، کمیسیون حقوق بشر استرالیا، نیز در روز سه‌شنبه ۲۸ خردادماه، از وضعیت اسفناک و غیرانسانی بازداشتگاه‌های مهاجران در این کشور خبر داده و آن را به زندان تشبیه کرده است؛

(ه) گفتنی است که کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد نیز، سال گذشته، چندین بار از دولت استرالیا درخواست نمود تا بازداشتگاه‌های پناهجویان این کشور را به دلیل بروز «بحران سلامت» در میان مهاجران ساکن آن بی‌درنگ تعطیل کند - درخواستی که کانبرا تاکنون به آن پاسخی نداده است^{۲۰}

^{۲۰} گزارش کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=24709>

۱۰- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین در روز دوشنبه ۱۳ خردادماه ۱۳۹۸، در خصوص اعزام مأموران «جوخه سیار» پلیس به اردوگاه مأنوس، با افزایش اقدام به خودکشی و خودزنی در اردوگاه پناهجویان در جزیره پاپوآ گینه نو. موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

الف) اظهارات دیوید یاپو، فرمانده پلیس جزیره مأنوس، در زمینه استقرار «جوخه سیار» - که در این جزیره به انجام اقدامات «بی‌رحمانه» شهرت دارد - از روز جمعه ۱۰ خردادماه، به مدت سه ماه در این اردوگاه؛

ب) اشاره به آغاز موجی از اقدام به خودکشی در اردوگاه‌های پناهجویان با آشکار شدن نتایج انتخابات استرالیا و انتخاب اسکات موریسون - معمار سیاست‌های سخت‌گیرانه مهاجرتی - به‌عنوان نخست‌وزیر؛

ج) اشاره به عدم اعلام آماری دقیق از اقدام به خودکشی ظرف دو هفته اخیر، از سوی مقام‌های رسمی پاپوآ گینه نو و درعین حال، اظهارات فرمانده پلیس جزیره مأنوس، مبنی بر اقدام جدی ۱۵ تن به خودکشی در خلال این مدت؛

د) گفتنی است که نهادهای مدافع حقوق بشر بارها به شرایط نگهداری پناهجویان این اردوگاه اعتراض و از رفتار «جوخه سیار» نیز به‌شدت انتقاد کرده‌اند؛

ه) همچنین، به گزارش شبکه خبری یورونیوز، در روز سه‌شنبه ۳۱ اردیبهشت‌ماه، انتشار ویدیویی از خودسوزی یک پناهجوی ایرانی، در ۳ سال پیش در جزیره نائورو، توجه بسیاری را به شرایط وخیم زندگی این پناهجویان جلب کرد.

• تحولات حوزه مداخله در امور کشورهای دیگر

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز سه‌شنبه ۲۳ مهرماه ۱۳۹۸، در خصوص اقدام کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، به متهم کردن ارتش استرالیا به کشتن دو شهروند غیرنظامی. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

(الف) اقدام شبکه تلویزیونی ای.بی.سی، در سال ۲۰۱۷ میلادی، به پرده برداشتن از اسناد محرمانه‌ای مبنی بر کشته شدن مردی افغانستانی، به نام بسم... جان آزادی همراه با فرزند شش ساله‌اش، صدیق...، در خانه خود در روستایی در ولایت ارزگان، به دست سربازان استرالیا؛ (ب) اشاره به اقدام پلیس استرالیا به یورش به دفتر اصلی شبکه تلویزیونی ای.بی.سی در زمان انتشار این اسناد، ضمن تأکید آن بر مواجه‌شدن کارکنان این شبکه با برخورد قضایی، به اتهام «انتشار اسناد محرمانه»؛

(ج) اشاره به مفاد گزارش کمیسیون حقوق بشر افغانستان، مبنی بر استقرار سربازان استرالیایی در جریان عملیاتی جهت دستگیری یک فرمانده طالبان، به نام ملا سردار، در پشت‌بام خانه همسایه یعنی بسم... و ورود برخی از آن‌ها به خانه وی و آتش گشودن بر روی او و فرزند ۶ ساله‌اش - که در ایوان خانه خواب بودند؛ (د) اشاره به اظهارات سخنگوی وزارت دفاع استرالیا، مبنی بر اقدام واحد بازرسی ارتش این کشور به تحقیق و بررسی درباره شایعات و موارد احتمالی قانون‌شکنی یا ارتکاب به جنایت جنگی توسط سربازان استرالیا در افغانستان، از سال ۲۰۱۶ میلادی و درعین حال عدم قصد این نهاد برای انتشار اسناد تحقیقات مزبور با توجه به «احتمال تحت تأثیر قرار گرفتن نتایج آن»^{۲۶}؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

۲- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز پنج‌شنبه ۳ مردادماه ۱۳۹۸، در خصوص خروج محموله بزرگی از سامانه‌های تسلیحاتی کنترل از راه دور ساخت استرالیا، از فرودگاه سیدنی. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

^{۲۶} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

<https://farsi.euronews.com/2019/10/16/human-rights-commission-afghanistan-says-australian-soldiers-killed-unarmed-afghans>

(الف) دریافت تصاویر محرمانه از سوی روزنامه گاردین مبنی بر فروخته شدن این «سلاح‌های کشنده»، به عربستان سعودی و امارات متحده عربی - کشورهای عضو ائتلاف عربی و برانگیزاننده جنگی مخرب در یمن؛

(ب) اشاره به حاکی بودن برچسب‌های پالت‌های آماده‌شده در ماه ژوئن سال جاری میلادی، جهت ارسال به وزارت کشور عربستان سعودی، از آمریکایی بودن شرکت فروشنده این تسلیحات (شرکت ارییتال ای.تی.کی.^{۲۲} و اقدام آن به فروش تجهیزات ساخته‌شده توسط شرکت استرالیایی الکترو آپتیک سیستمز^{۲۳}؛

(ج) اشاره به ارسال تسلیحات تهیه شده از سوی شرکت استرالیایی الکترو آپتیک سیستمز و ارسال شده به فرماندهی لجستیک مشترک نیروهای مسلح امارات متحده عربی، از طریق فرودگاه بین‌المللی سیدنی؛

(د) اشاره به اظهارات دولت استرالیا در این رابطه، مبنی بر دفاع از مبادلات تسلیحاتی مزبور و تأکید آن بر مورد بررسی قرار دادن احتمال نقض حقوق بشر و سایر تعهدات بین‌المللی، هنگام صدور هر یک از این مجوزها: باین حال مقامات این کشور اعتراف نموده‌اند که پس از خروج محموله‌ها از این کشور، تحقیقی در مورد این‌که سلاح‌ها در چه عملیاتی مورد استفاده قرار گرفته‌اند، انجام نداده‌اند.^{۲۴}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

• تحولات حوزه آزادی بیان

Organization for Defending Victims
of Violence

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه‌های خبری یورونیوز و بی.بی.سی و روزنامه گاردین، در روز دوشنبه ۲۹ مهرماه ۱۳۹۸، در خصوص انتشار یافتن صفحات نخست مطبوعات مهم استرالیا به رنگ سیاه و به صورت ممیزی شده. نکات قابل ذکر این گزارش عبارت‌اند از:

^{۲۲} ATK Alliance Techsystems Operations (Orbital ATK)

^{۲۳} Electro Optic Systems (EOS)

^{۲۴} گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.theguardian.com/australia-news/2019/jul/25/australian-weapons-shipped-to-saudi-and-uae-as-war-rages-in-yemen>

الف) اقدام مطبوعات مهم استرالیا، در روز دوشنبه، به چاپ رساندن صفحات نخست خود، به صورت سانسور شده، در اعتراض به عقب‌گرد آزادی مطبوعات و گسترش پنهان‌کاری در دولت این کشور؛

ب) اشاره به محدود نماندن این اعتراض به روزنامه‌های چاپی و اقدام تمامی شبکه‌های تلویزیونی این کشور به پخش تبلیغی جهت طرح پرسشی از مخاطبان خود، مبنی بر: «دولت چه چیز را از شما پنهان می‌کند؟»؛

ج) اشاره به راه‌اندازی کارزاری تحت عنوان «حق دسترسی به آگاهی» چند ماه پس از عملیات یورش پلیس فدرال استرالیا به دفتر کانال تلویزیونی ای.بی.سی و خانه آنیکا اسمترست یکی از خبرنگاران نیوز کورپ^۳؛

د) اشاره به اقدام به این رسانه‌ها به انتشار مطالب چالش‌برانگیز برای دولت محافظه‌کار این کشور، از جمله:

- انتشار گزارش و ارائه اطلاعات درباره مقدار زمین‌های فروخته‌شده در استرالیا به نهادهای خارجی؛

- افشاگری در سال ۲۰۱۷ میلادی، در مورد کشته شدن شهروندی افغانستانی و فرزند شش ساله‌اش، در روستایی در ولایت ارزگان، به دست سربازان استرالیا؛

- انتشار گزارشی درباره تلاش دولت استرالیا برای جاسوسی از شهروندان این کشور؛

ه) اشاره به تلاش رسانه‌های استرالیایی از طریق انجام این اقدام نمادین، برای درخواست از خبرنگاران و روزنامه‌نگاران جهت عدم تسلیم در برابر مقررات سخت‌گیرانه دولتی در رابطه با مسئله حفظ «امنیت ملی»؛

و) باید خاطرنشان کرد که برخلاف بسیاری از حکومت‌های مبتنی بر دموکراسی و حاکمیت قانون، استرالیا قانون یا بیانیه‌ای برای دفاع از آزادی رسانه‌ها ندارد و پارلمان استرالیا در ۲ دهه گذشته بیش از ۶۰ قانون مربوط به محرمانگی اطلاعات و جاسوسی

³ News Corp ۰

تصویب کرده است. این نهاد قانون‌گذاری استرالیا هم اینک تصویب لایحه‌ای در راستای محدود کردن افشاگری در زمینه اسناد و اطلاعات دولتی را در دست بررسی دارد!^{۳۱}

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز جمعه ۱۵ خردادماه ۱۳۹۸، در خصوص یورش مأموران پلیس استرالیا به دفتر اصلی رادیو و تلویزیون ملی این کشور (شبکه ای.بی.سی) در سیدنی و تفتیش آن، مبنی بر:

الف) تلاش پلیس جهت یافتن دو خبرنگار و همچنین رئیس واحد خبری شبکه ای.بی.سی - مسئول انتشار گزارشی افشاگرانه در مورد تخلفات ادعایی نظامیان استرالیایی در افغانستان: گفتنی است که این دومین روز از عملیات مأموران پلیس این کشور علیه روزنامه‌نگاران این کشور به شمار می‌آید؛

ب) اشاره به اظهارات مقامات پلیس استرالیا، مبنی بر انجام برخورد قضایی با کارکنان این شبکه به اتهام «انتشار اسناد محرمانه امنیتی»، مشتمل بر مجموعه گزارش‌های تحقیقی افشاء شده در سال ۲۰۱۷ میلادی، در زمینه قتل‌های غیرقانونی، به‌ویژه در مورد غیرنظامیان و کودکان و تخلف نیروهای ویژه استرالیایی در افغانستان؛

ج) اشاره به اقدام اتحادیه روزنامه‌نگاران استرالیا به هشدار دادن درباره «رویه آزارنده تهاجم علیه آزادی مطبوعات» در این کشور و همچنین اقدام شبکه ای.بی.سی به محکوم کردن این روند.^{۳۲}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت Organization for Defending Victims of Violence

• تحولات حوزه جوامع بومی

- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری الجزیره، در روز پنج‌شنبه ۲۰ تیرماه، به نقل از خبرگزاری رویترز، در خصوص تصمیم دولت استرالیا جهت برگزاری همه‌پرسی در زمینه جوامع بومی. موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

^{۳۱} گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.bbc.com/persian/world-50121163>

^{۳۲} گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.bbc.com/persian/world-48529628>

الف) قصد دولت استرالیا برای برگزاری همه‌پرسی عمومی در زمینه به رسمیت شناختن جوامع بومی این سرزمین در قانون اساسی خود، در طول ۳ سال آتی - تا سال ۲۰۲۲ میلادی - جوامعی که از ۵۰ هزار سال پیش ساکن این قاره بوده، اما هرگز به عنوان مردم آن به رسمیت شناخته نشده‌اند؛

ب) اشاره به الزام تلاش کن وایت^{۳۳}، وزیر جوامع بومی استرالیا، به ایجاد توافق میان دولت و رهبران بومی - متقاضی برخورداری از نقشی آشکارتر در اداره کشور - برای برگزاری این فراندوم؛

ج) اشاره به با مخالفت مواجه شدن پیشنهاد این رهبران، مبنی بر ایجاد نهادی مشورتی، متشکل از بومیان منتخب، باهدف ورود به پارلمان استرالیا، در سال ۲۰۱۷ میلادی؛

د) اشاره به قرار داشتن مردمان بومی استرالیا - که تنها ۷۰۰ هزار نفر از جمعیت ۲۳ میلیونی این کشور را تشکیل می‌دهند - در پایین‌ترین مراتب تمامی شاخص‌های اجتماعی - اقتصادی، همچنین اختصاص یافتن بالاترین آمار خودکشی، سوء مصرف الکل، خشونت خانگی و حبس به این قشر از جامعه و

ه) گفتنی است که عمر متوسط این بخش از شهروندان جامعه - که تا اواسط دهه ۱۹۶۰ میلادی، از حق رأی نیز برخوردار نبودند - ۱۰ سال کمتر از دیگر مردم استرالیا است، ضمن اینکه ۲۷ درصد از آن‌ها نیز در زندان‌ها به سر می‌برند.^{۳۴}

Organization for Defending Victims of Violence • تحولات حوزه اسلام‌هراسی

- انتشار گزارش از سوی پایگاه اینترنتی دانشگاه چارلز استر^{۳۵}؛ مستقر در سیدنی، در روز دوشنبه ۲۷ آبان ماه ۱۳۹۸، در خصوص تداوم روند اسلام‌هراسی در استرالیا، بر اساس گزارش تهیه شده از سوی این دانشگاه، مبنی بر:

^{۳۳} Ken Wyatt ^۳

^{۳۴} گزارش شبکه خبری الجزیره، به نقل از خبرگزاری رویترز. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.aljazeera.com/news/2019/07/australia-vows-vote-recognition-indigenous-people-2022-190710040944304.html>

الف) مختص نبودن تحولات نفرت‌پراکنانه به مسلمانان و با این حال ضرورت ایجاد وفاق ملی در این زمینه، در صورت تمایل استرالیا به حفظ انسجام اجتماعی و میراث مبتنی بر روندهای چند فرهنگی؛

ب) اشاره به وقوع ۳۴۹ رویداد اسلام‌هراسانه در سال‌های ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷ میلادی در استرالیا بر اساس گزارش انتشار یافته از سوی این دانشگاه: گفتنی است که مدیریت این پژوهش را دکتر دریا آینر^۳ از مرکز مطالعات و تمدن اسلامی دانشگاه چارلز استرت بر عهده داشته است؛

ج) اشاره به قرار گرفتن عمدتاً زنان و دختران مسلمان برخوردار از حجاب، در معرض سوءاستفاده‌های کلامی، ناسزاگویی و بی‌حرمتی، ارباب و تهدیدهای فیزیکی و تهدید به مرگ در اماکن عمومی، غالباً از سوی مردان انگلو – سلتی؛

د) اشاره به افزایش ۳۰ درصدی وقوع این رویدادها در مناطق برخوردار از دوربین‌های مداربسته و یا تحت محافظت مأموران امنیتی، در قیاس با گزارش پیشین این دانشگاه: این بدان معنا است که مرتکبان این رفتارها از قرار داشتن درملاءعام هراسی ندارند، همچنین ۵۷ درصد از این نوع حملات زنانی را مورد هدف قرار می‌دهد که به‌تنهایی در اماکن عمومی ظاهر شده‌اند؛

ه) اشاره به عدم اقدام رهگذران به ارائه کمک به قربانیان در دست‌کم ۴۹ درصد از ۲۰۲ حمله صورت گرفته و تنها گذر کردن آن‌ها از حادثه مزبور؛

و) اشاره به مورد هدف قرار گرفتن کودکان مسلمان از دوران پیش‌دبستانی و به‌محض آشکار شدن برخورداری آن‌ها از والدین مسلمان؛

ز) اشاره به رویدادهای به وقوع پیوسته از این دست در فضای مجازی، از جمله وقوع حدود ۶۳ درصد از ۱۴۷ رویداد گزارش شده، در شبکه اجتماعی فیس‌بوک و اختصاص یافتن ۸۰ درصد از آن‌ها به مسلمانان و

³ Charles Sturt University

³ Dr. Derya Inef

ح) توصیه در مورد ضرورت رسیدگی هر چه سریع‌تر دولت استرالیا به موارد اسلام‌هراسانه و نفرت‌پراکنانه و در غیر این صورت مواجه‌شدن آن با پیامدهای فاجعه‌باری همچون، رویداد کرایست‌چرچ در نیوزیلند - حمله فردی مسلح به مسجد و کشتن و زخمی کردن ده‌ها تن از مسلمانان.^{۳۷}

• تحولات حوزه خدمات اجتماعی

- انتشار گزارش از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در روز سه‌شنبه ۱۹ آذرماه ۱۳۹۸، در خصوص قصور و کوتاهی‌های صورت گرفته در مراکز حمایت و مراقبت از سالمندان. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

الف) انتشار گزارش موقت از سوی کمیسیون سلطنتی استرالیا در مورد نظام مراقبت از سالمندان این کشور، تحت عنوان «داستان حیرت‌آور غفلت»؛

ب) اشاره به ارائه خدمات پایین‌تر از معیار استاندارد به بیش از ۲۷۰ هزار تن از ساکنان خانه‌های سالمندان، در ۵ سال گذشته و ضرورت ایجاد تغییر و تحولات بنیادین در این زمینه در کشور استرالیا؛

ج) اشاره به یکی از موضوعات مورد توجه قرار گرفته در جلسات کمیسیون‌های پارلمانی، از جمله استفاده متداوم و معمول از داروهای شیمیایی برای تحت کنترل قرار دادن رفتار سالمندان مبتلا به فراموشی و نسیان، بدون برخورداری از دلایل پزشکی لازم؛

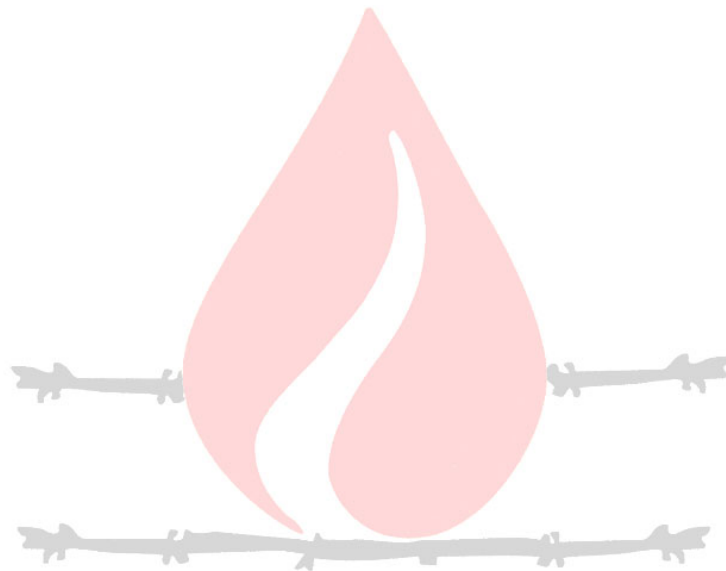
د) اشاره به پیامدها و آثار مخرب این روش - استفاده از داروهای شیمیایی برای مهار بیماران - از جمله، افزایش خطر افتادن و یا سکت، همچنین تبدیل کردن سالمندان پر انرژی به افراد افسرده و کسل و گاه ناتوان از سخن گفتن؛

^{۳۷} گزارش پایگاه اینترنتی دانشگاه چارلز استر. قابل بازیابی در لینک:

<https://news.csu.edu.au/latest-news/islamophobia-continues-in-australia-2019-report>

ه) اشاره به گزارش دیده‌بان حقوق بشر در این رابطه، مبنی بر ارائه جزئیات در مورد بهره‌گیری از این شیوه در ۳۵ مرکز نگهداری سالمندان در استرالیا و تأثیر آن بر ساکنان این مراکز و خانواده‌هایشان؛

و) اشاره به درخواست از دولت این کشور جهت ممنوع اعلام کردن استفاده از این روش و حصول اطمینان از به کار گرفته شدن تعداد مورد نیاز از کارکنان مجرب، جهت حمایت از افراد مبتلا به فراموشی، در این مراکز.^{۳۸}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

^{۳۸} گزارش دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2019/12/10/five-human-rights-issues-defined-2019-australia>